

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

เหตุที่เทศน์เป็นขวานผ่าซาก

ก่อนจึงหัน

พระให้แรงความเพียรนะ ในพรรษาให้เร่งเต็มที่ ออย่าอยู่จืด ๆ ชืด ๆ ดูไม่ได้นะ เท่าที่ผมรับหมู่เพื่อนมานี้ผมแบบหูหนวกตาบอดนะ พูดจริง ๆ ไม่ใช่พูดเล่น มันหากมีอยู่ นั้น เจ้าของไม่มีเจตนา ก็ตาม แต่นิสัยมันติดใจ เช่อ ๆ ซ่า ๆ ไม่เอาไหนมีอยู่ เรื่องของกิเลสทั้งนั้นนะนี่ เรื่องของธรรมจะจืดตลอด สตินั้นละสำคัญมากที่สุด พูดที่ไหนพูดตลอดเวลาสติสำคัญมาก ถ้าสติยังอยู่แล้ว กิเลสให้มันคลื่อนเท่าทะเลมาก็เถอะ สติดีไว้ได้ทั้งนั้น ๆ ถ้ามีสติแล้วกิเลสไม่เกิด ฟังให้ตีคำนี้

ความคิดความปรุงนั้นคือกิเลส เรียกว่าสังขาร สังขารสมุทัยออกจาก อวิชชา ขาปลุกญา อวิชชาหนุนออกมาให้สังขารนี้ดันออก ที่นี้สติมีอยู่ และมีคำบริกรรมตีเอาไว้ ๆ มันแน่นอยู่ในหัวอกนะ มันอยากออก ๆ สติกับคำบริกรรมตีเอาไว้ ปิดเอาไว้ จำให้ตื่นะพูดเหล่านี้ ผ่านมาแล้วทั้งนั้น แทบเป็นแทบตาย ตั้งสติวันแรกคือเลขลงตัวแล้วที่เราเสื่อมมาได้กับ ๕ เดือนเป็นเพราะเหตุไร ๆ แทบเป็นแทบตาย ๑๔-๑๕ วันตั้งขึ้นได้เพียง ๒ คืน ๓ คืนลงเลย ลงนี้เหมือนกลิ้งครกลงจากภูเขา พัดเลยเวลาลง อะไรต้านทานไม่ได้ หัวเราเรียกว่ามันทับไปเลย หัวแตก เอ้า ใสขึ้นไปอีก ๆ ก็เป็นแบบเก่า

ที่เราทำนี้เรากำหนดเอาแต่ผู้รู้อย่างเดียว กำหนดแต่ผู้รู้ ๆ สติมันผลออกไปได้ เลยเจริญแล้วเสื่อม ๆ ทดสอบไปมาหลายครั้งหลายหน คงขาดเรื่องคำบริกรรม สติขาดตรงนั้นจิตจึงเจริญแล้วเสื่อม ๆ พิจารณาทบทวน แน่ใจแล้วละที่นี้ เอ้า จะเอาคำบริกรรมใส่ สติจะติดแน่น เอ้า เจริญให้เจริญไป เสื่อมให้เสื่อมไป ไม่สนใจ แต่คำบริกรรมกับสตินี้จะติดแน่นกันไม่ปล่อย วางั้นละ ลงใจ เหมือนนักมวยละที่นี้นะ เอาละที่นี้ เหมือนว่าจะมั่งดั่งเป้ง สติจับปั๊บเลย ตั้งแต่ตื่นนอนกระทั่งหลับ ผลออกไปไม่ได้ ทุกข์มากตรงนี้นะ ทุกข์มากที่สุด โถ ตกนรกทั้งเป็น กิเลสกับธรรมพัดกันต่อนี้ ธรรมก็คือสติธรรม กับคำบริกรรมนั้นนะเป็นธรรม ทางกิเลสก็ความคิดความปรุงดันออกมาจากอวิชชา

เอาเป็นเอาตายไม่ยอมให้ผลเลย มันจะผลออกไปไหนได้วะ เอ้าที่นี้มันจะเสื่อมไปไหนให้รู้กันคราวนี้ ฟาดกันไป วันแรกเหมือนอกจะแตกจริง ๆ เห็นชัดเจน ก็เจ้าของทำมาแล้ว พอวันที่สองค่อยเบาลง ๆ สติไม่ถอย ไม่ยอมให้ผลเลย วันที่สามค่อยเบา ลง ๆ เรื่องสตินี้ไม่ปล่อยเลยตลอด ๆ นี้ละตกนรกทั้งเป็น แต่สติตั้งในเวลาสองวันสามวันไปนี้กิเลสมันอ่อนตัวลง สังขารดันไม่แรง ๆ สติก็สะตวก ๆ จากนั้นจิตก็เจริญขึ้นไป

เจริญขึ้นไปถึงจุดนั้นละจุดที่มันเคยเสื่อม เอา เสื่อมไป บอกมันเลย มันจะเสื่อมไปไหน เสื่อม เราไม่อยากให้เสื่อมพอแล้ว ออเราจะแตก เอา เจริญๆ เสื่อมๆ ปล่อย ไม่เป็น อารมณ์ จะเป็นอารมณ์อยู่กับคำบริกรรมกับสติเท่านั้น ฟัดกันไปถึงนั้นแล้ว เอ้าๆ เสื่อม อยากเสื่อมเสื่อมไปไม่เสียหาย แต่คำบริกรรมนี้จะไม่ปล่อย

จิตไปถึงนั้นแล้วไม่เสื่อม เมื่อไม่เสื่อมก็ขึ้นเรื่อย ๆ ขึ้นจนกระทั่งละเอียดสุดใน หัวใจที่คำบริกรรมจนบริกรรมไม่ได้ จิตเข้าถึงความสงบแล้วแนว คำบริกรรมที่เราเคย บริกรรมนั้นหายเงียบ ปรงไม่ได้ๆ เหลือแต่ความรู้ที่ละเอียด สติจับไว้นั้นอีกไม่ยอม ปล่อย เหมือนกับนักโทษผู้ต้องหาอุกฉกรรจ์นั้นแหละ มันนอนก็มัดคอกอยู่นั้นโซ่ ยืน เดินไปไหนโซ่มัดคอกๆ อันนี้ก็เหมือนกัน เอาสติกับคำบริกรรมมัดคอก ที่นี้พอเข้าไปอยู่ในนั้นแล้วเฝ้าประตู คือมันบริกรรมไม่ได้ มันละเอียดขนาดนั้นสุดคำบริกรรม นึกยังงี้ ไม่ออก เอา ไม่ออกก็ไม่ออก เอาสติจับไว้ประตู นั้น พอมันคลี่คลายออกมาตอน ออกมานี้ จิตสงบแล้วบริกรรมไม่ได้นะ พอมันถอนออกมาหน่อยเท่านั้นจับคำบริกรรม ไล่ๆ ที่นี้ก็เจริญขึ้นๆ

ถึงขั้นมันจะเสื่อม เอ้า เสื่อม วังงั้นเลย กลับไม่เสื่อม ขึ้นเรื่อย ๆ จึงมาจับได้ว่า อ้อ นี่ขาดคำบริกรรม ขาดสติกับคำบริกรรม ตั้งแต่นั้นเลยเป็นครูสอนอย่างเอก ที่มา สอนหมู่เพื่อนนี้สอนด้วยความผ่านมาแล้วนะ ไม่ได้สอนงูๆ ปลาๆ นะ จากนั้นก็ขึ้น เรื่อยๆ เลย จนกระทั่งมาเป็นหลวงตาอยู่เดี๋ยวนี้ อำนาจของสติสำคัญมาก สตินี้สำคัญ มากสำหรับนักภาวนาเพื่อแก้กิเลสตัณหาเพื่อมรรคผลนิพพานแล้วสติพรากไม่ได้ เอา ให้อ้อๆ พื้นฐานเบื้องต้นสติกับคำบริกรรมติด จนกระทั่งจิตมีความสงบเป็นสมาธิไปแล้ว คำบริกรรมไม่จำเป็น ให้อยู่กับจุดที่รู้เด่นๆ นั้นด้วยสติอีก ติดกันไปเรื่อยๆ จำให้ตี

สอนหมู่เพื่อนสอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย สอนด้วยสิ่งที่ผ่านมาแล้วทั้งนั้น และไม่ สงสัยในการสอนด้วยนะ ควรจะยึดเป็นหลักเป็นเกณฑ์ไปปฏิบัติด้วยความจริงจัง ถ้าไม่ จริงจัง หละๆ แหละๆ นี่ตายทิ้งเปล่าๆ นะ ผมอุตส่าห์พยายามรับพระรับเณรมา เก๋ๆ กังๆ อะไรตามนิสัยที่เคยมาอย่างนั้นๆ ก็เหมือนกับว่าหลับหูหลับตาไปบ้าง บางที่ ทนไม่ไหวก็วกเสียบ้าง ถ้าทนไหวก็ทนไปอยู่ไป หลับหูหลับตาเหมือนหูหนวกตาบอด เดินไปไหน กับพระกับเณร มันเป็นอย่างนั้นจะให้ว่าไง ไม่ได้ดูถูกกัน ผ่านมาแล้วทั้งนั้น ลักษณะอย่างนี้หรือลักษณะจะแก้กิเลส นั้น ลักษณะนี้ส่งเสริมกิเลสต่างหาก ไม่ใช่ ลักษณะแก้กิเลส

ลักษณะแก้กิเลสเป็นยังงี้ จ้อ นั้น จ้อด้วยสติด้วยปัญญา สัมปชัญญะติดแนบๆ นี้ผู้จะฆ่ากิเลสฆ่าอย่างนี้ พันได้เลยไม่สงสัย ธรรมพระพุทธเจ้าไม่เป็นสองละ มันเป็น

สามเป็นสี่เป็นห้าแตกแขนงตั้งแต่กิเลส หลอกแ่งนั้นหลอกแ่งนี้ หลอกกึ่งนั้น หลอกไป
ตกรรทหมกใหม่ทั้งเป็นเพราะมันนั้นแหละ จำให้ตีทุกคน เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

วันพรุ่งนี้วันพระ ตอนบ่ายโมง ท่านเจ้าคุณวัดโพธิฯ จะพาบริษัทบริวาร
ประชาชนมาที่นี่ เราก็ต้องได้อยู่ต้อนรับ ท่านเคยมาเป็นประจำ ท่านแก่แล้วท่านก็ยัง
อุตสาหมา พาพวกญาติพวกโยมแหละมา เคารพนับถือกัน สนทนสนมกันมานาน ตั้งแต่
เป็นเปรียญอยู่ด้วยกัน เราออกปฏิบัติท่านก็ออกมาเป็นเจ้าคณะจังหวัดเรื่อยมา นิสัย
ท่านนุ่มนวลอ่อนหวาน นิสัยเรานี้มันเหมือนลิงเหมือนแมว ตีท่านเรื่อยตบท่านเรื่อย
ท่านไม่สนใจนะ อย่างนี้ละคนเราเมื่อนิสัยใจคอเข้าถึงกันแล้ว อะไรก็ตามไม่สนใจทั้งนั้น
อย่างเรานี้เหมือนลิงเหมือนแมว ตบท่านเรื่อย ท่านยังสบายอยู่ เป็นอย่างนั้นละ เรียกว่า
รู้นิสัยกัน เรารู้นิสัยท่าน

พอพูดอย่างนี้ก็นั่นละที่ไปชำระอธิกรณ์ที่วัดโพธิฯ ก็ทำให้ระลึกได้เรื่องนี้นะ เกิด
เรื่องราวอะไรกัน ประชุมจนกระทั่งเอาเจ้าคณะภาคมาประชุม ๒ วันลงกันไม่ได้เลย
ท่านเจ้าคุณนี่ละท่านคงจะโมโหทำ เลยให้เณรน้อยถือจดหมายมา คือแต่ก่อนรถยนต์ไม่
มี มาไม่ได้ ต้องเดินด้วยเท้า ท่านให้เณรน้อยถือมาไม่ใส่ซองใส่ซองอะไรละ เขียนแล้ว
พับส่งให้เณรมา ตอนนั้นเรากำลังป่วยแต่ไปไหนมาไหนได้อยู่ ให้เณรวัดโพธิฯ มา มา
เราก็อ่าน

นิมนต์ท่านอาจารย์ไปดับไฟวัดโพธิฯ เวลานี้ไฟกำลังไหม้เต็มที่ เท่านนั้นเองไม่
มากนะ นิมนต์ท่านไปดับไฟวัดโพธิฯ เวลานี้ไฟกำลังไหม้เต็มที่ เอ้อ มันยังงัยกัน เราก็
ทราบวี่แววอยู่บ้างแล้วก่อนเรื่องจะเกิดจะประชุม ก็เลยสะพายบาตรเดินไปเลยเชียวนะ
เพราะไม่มีรถ นั่นละที่นี้ไปก็ชำระอธิกรณ์ ฟาดเสียสองวันไม่จบ ท่านเจ้าคุณจึงให้มาเอา
เราไป ท่านคงจะโมโหมาก ไปก็ไปประชุมวันที่ ๓ ละ วันที่ ๓ เอาเราเข้าด้วย มันจะไป
เข้าถึงอะไร มันมีเรื่องอะไรขึ้นมาตอนนะ เรื่องนิสัยใจดี ท่านเจ้าคุณนี่ก็เหมือนกัน
สวยงามมาก ใจดีมาก

ที่นี้ก็ไปประชุมกันเรื่องนี้ละ ก่อนที่จะมาหาท่านท่านพูดกับพระกับเณรในวัดไว้
หมดนะ ก็พูดตามความจริงละ ท่านพูดเองพูดอย่างนี้นะ บอกว่าท่านมหาบัวนี่เป็นที่
ไว้ใจได้ทุกอย่าง ตรงไปตรงมาแน่แน่เป็นอรรถเป็นธรรม ท่านมานี้ท่านพูดอะไรให้ฟัง
นะ ประกาศให้พระเณรให้ฟังเสียงท่าน เท่าที่ทราบมาด้วยกันแล้ว ท่านไม่เคยเอนเคย
เอียงละ ตรงไปตรงมาเลย วันนี้คอยฟังเสียงท่านก็แล้วกัน บอกพระเณรในวัด พอได้
เวลาก็ประชุม ตกลงมอบให้เราหมดนะ อะไรก็หมดฤทธิ์หมดเดชแล้วแหละ ว่าอย่างนั้น
เราไม่ได้ลืมนะ เอ้า นิมนต์ท่านอาจารย์เถอะ จะว่าท่านอาจารย์ก็ได้ มหาก็ได้ ตอนนั้นดู

เหมือนอายุสัก ๔๐ มั่ง แต่ท่านเรียกท่านอาจารย์ไปเลย เอ้า อะไรก็หมดฤทธิ์หมดเดช แล้ว ที่นี้มอบให้ท่านอาจารย์ แล้วแต่ท่านอาจารย์จะชี้ขาดมาคำไหน ทางนี้จะคอยปฏิบัติตาม

จากนั้นก็เอาละที่นี้ เราเป็นผู้ชักทุกอย่างๆ ไม่มีอะไรพระเถรทั้งหมดผู้ใหญ่ผู้น้อยอยู่นั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ไปอยู่ในงานนั้น ที่นี้เราก็ชักนั่นชักนี่ชักไปชักมา ลงจุดไหน เอา ถ้าถูกแล้วให้พระเถรยกมือ ถ้าผิดแล้วให้เสียบ ว่างั้นละ ที่นี้พอลงจุดไหนก็ยกมือๆ สาธุด้วยเข้าไป ๔๕ นาทีจบ ประชุมอยู่แต่ก่อนตั้งวันๆ วันนั้นเพียง ๔๕ นาทีเอากันเต็มเหนี่ยวเลย ชักเหตุชักผลแล้วลงๆ ก็เลยจบ นั้นละที่นี้ก็มาถึงพระองค์ที่ว่านี้ เจ้าคุณอุดรฯ นะ แบบเดียวกัน คล้ายคลึงกันกับเจ้าคุณรองสมเด็จ อันนั้นดูเหมือนดูใครไม่เป็นเจ้าคุณอุดรฯ ที่นี้ท่านมาเห็นเรื่องเราละซีขึ้นเวทีชดกัน ผู้ว่าฯ ก็ต่อยกกันเลย ไม่ได้ถอย ขึ้นเวทีแล้วไซ้ไหม ผู้ว่าฯ ก็มา ผู้ใหญ่ๆ มา เอามาช่องไหนชด ๆ เลยสุดท้ายก็ลงที่เราๆ ๔๕ นาทีจบ พอจบแล้วที่นี้ก็เห็นเรื่องเจ้าคุณอุดรฯ นะ พอเสร็จแล้วเราก็บอกเลิกกันๆ เราเหนื่อยเราก็ล้มนอนแผ่สองสสิ่ง พวกพระก็มานวดเส้น

เจ้าคุณอุดรฯ ยังไม่ไป นั่งอยู่นั้นแหละ ท่านพูดเองนะพูดอ่อยๆ อย่างนั้นแหละ ใครอยากเห็นฤทธิ์เห็นเดชของอาจารย์เราให้มาดูเวลาขึ้นเวที เรื่องมันเสร็จไปแล้วมาอยู่อะไรอีกนี่ เราว่างั้น มาอุ้นหาอะไร เราอยู่อย่างนี้ด้วยนะ เรื่องก็แล้วไปแล้ว อะไรก็แล้วไปแล้ว ขึ้นเวทีก็ลงมาแล้ว มาอยู่หาอะไรอีก อุ้นนั้นอุ้นนี้ขึ้นมาหาอะไร แทนที่ท่านจะว่าอะไรไม่นะ พอจบลงแล้ว ท่านพูดนี้มๆ ว่า โอ๊ย มันนำอุ้นก็ต้องอุ้นละ กินทั้งวันก็ได้พูดเฉยนะพูดนี้ม เราจึงได้ชม นิสัยท่านเป็นอย่างนั้นละเจ้าคุณอุดรฯ กับเจ้าคุณวัดโพธิ นิสัยคล้ายคลึงกัน ผู้นั้นนี้มมาก เรายังไม่เคยเห็นว่าท่านดูใครเจ้าคุณอุดร

เราไม่ได้เอาต่อไปสักครึ่งหนึ่ง เคยไป ทำไมท่านถึงนี้มนัก ชดต่อเข้าไปเอาให้มันแตกวัดโพธิ เจ้าคุณอุดรแตกเลย เข้าใจไหม ท่านก็ลงมากนะสะกับเราแต่ไหนมา ท่านเจ้าคุณอุดร ท่านเจ้าคุณเทพเมธาจารย์ สนิทสนมกันมาตั้งแต่อายุพรรษาอ่อนๆ นู่นท่านเป็นเจ้าคุณนิสัยนี้มมาก นี่ที่ว่าถ้าอยากเห็นฤทธิ์เห็นเดชอาจารย์ของเรา ถ้าอยากเห็นฤทธิ์เห็นเดชให้ไปดูบนเวที คือเรื่องมันพืดกันมาพอแล้วว่างั้นเถอะ เรื่องราวจบไปแล้วท่านมาอุ้นขึ้นนั้นซี เราถึงดูเอา เรื่องก็ขึ้นไปแล้วลงมาแล้วเรียบร้อยไปแล้วมาอุ้นหาอะไร ท่านพูดว่า โอ๊ย มันนำอุ้นก็ต้องอุ้นแหละ อุ้นกินวันยังคำก็ไม่จิตไม่จาง นี่ฟังซิท่านพูด นิสัยท่านดี

อาจารย์สนองจะมาวันนี้ จะได้มาคุยอะไรกับเรา ท่านคงจะมาปรึกษาหารือเรื่องอะไร ความจริงเราก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับหลวงพ่อสัจจวาลย์ เรื่องอะไรเหล่านี้เราไม่ได้เกี่ยวข้อง ที่ท่านจะมาเกี่ยวข้องกับเราก็คง เราก็ทราบเรื่องมาบ้าง ธรรมดาพระ

มรณภาพเป็นเรื่องของพระสงฆ์ล้วนๆ ตามหลักกรรมหลักวินัยบ่งบอกไว้อย่างชัดเจน ไม่มีใครเข้ามายุ่งเกี่ยวได้เลย แม้แต่เป็นพ่อเป็นแม่เป็นญาติเป็นมิตรอะไรก็เข้ามาเกี่ยวไม่ได้ เป็นหลักกรรมวินัย พ่อแม่พี่น้องไม่มี มีแต่หลักกรรมวินัยปฏิบัติกันเองสมบูรณ์ แบบ นี้ตามหลักกรรมวินัยนะที่เราได้ผ่านมา

แต่นี้ได้ทราบที่เกิดเรื่องเกิดราวฟ้องกันถึงศาล เอ้ ทำไมเป็นอย่างนั้น เรื่องอย่างนี้ไม่ใช่เรื่องของศาล ศาลเขาไม่มาเกี่ยวข้องเราว่างั้นนะ นอกจากเราจะสะเปะสะปะออกนอกกลุ่มนอกทางไปแล้ว ไปรบกวณศาลเขาให้พิจารณาให้ เรื่องถึงศาล ศาลจึงมาพิจารณา เราก็ว่าอย่างนั้นแหละ พอดีท่านอาจารย์สนองท่านก็คงได้ทราบ เพราะวันนั้นได้พูดกัน คือเราพูดตามหลักกรรมหลักวินัยเลย ไม่เอาใครมายุ่ง เรื่องมันไปถึงศาลนี้แสดงว่าสะเปะสะปะแล้ว เรื่องกรรมวินัยของพระ

พระตายพินัยกรรมเป็นเรื่องของพระล้วนๆ ใครมายุ่งไม่ได้ แต่มันทำไมสะเปะสะปะออกไปถึงศาล ศาลต้องชี้บอกอย่างนั้นอย่างนี้ ฟังไม่ขึ้น เราว่าอย่างนั้นนะ นี่ละท่านสนองท่านคงไปได้ยินอาจจะมาปรึกษา ปรึกษาเราก็จะพูดตรงๆ อย่างนี้ ก็มันมีอยู่ที่นี่หลักกรรมหลักวินัยตายตัวใครมาทำลายได้ ถ้าทำลายหลักกรรมหลักวินัยนี้ได้ ก็ทำลายพระพุทธเจ้าได้ ศาสนาก็ไม่มีใช้ไหมล่ะ หลักใหญ่อยู่ตรงกรรมวินัยคือศาสนาต้องปฏิบัติตามนั้น จะเอาคนใดคนหนึ่งมาใหญ่กว่ากรรมวินัยคือองค์ศาสนาไม่ได้ ถ้าพิจารณากันตามเหตุตามผลมันไม่ยากอะไร

อย่างที่ว่าไฟไหม้วัดโพธิ์ มันปึกคอกป็นหลักอะไรไป ออกนอกกลุ่มนอกทางพอให้ลำบาก ทีนี้จะว่าอะไรก็เกรงใจกันบ้างอะไรบ้าง นี่ละเรื่องนะ ถึงสองวัน เจ้าคณะภาคมาที่ยังลงกันไม่ได้ ท่านเจ้าคุณท่านก็มองเห็นแต่เรา ขวานผ่าซาก ให้ณเธรถือจดหมายน้อยมานิมนต์ไปดับไฟวัดโพธิ์ เวลานี้ไฟกำลังไหม้วัดโพธิ์ อย่างรุนแรง เท่านั้นละ เราไปก็เอาจริง ๆ แต่เอาจริงอย่างไรก็เถอะนะ อะไรจะเห็นธรรมไปไม่ได้ ข้างๆ คูๆ มันเป็นพวกกาฝากมหาภัย ตัดออกทันทีได้เลยตามหลักกรรมหลักวินัย นี่ไปก็ตีเปรี้ยงเลย ลงพักไหนๆ เอ้า ถ้าใครเห็นด้วยให้ยกมือขึ้น ถ้าใครไม่เห็นด้วยให้ค้ำขึ้นมา เจียบ พอว่าเห็นด้วย พริบๆ นั้นละ ๔๕ นาที นี่ละที่ท่านเจ้าคุณอุตรว่า ถ้าอยากเห็นฤทธิ์เห็นเดชอาจารย์ของเรา ให้ดูเวลาขึ้นเวที คือผู้ว่าฯ ก็มีใครก็มีขัดกันกับเรา มันถอยเมื่อไร เอาเหตุผลใส่กันละซิ อยู่ทั้งนั้นละ เอากรรมวินัยเป็นหลักเกณฑ์ซิ

นี่ก็เหมือนกัน นี่ก็เคยพูดแล้ว เอาจริงเอาจังเอาต่อหน้าต่อตาเลย ให้เห็นชัดๆ อย่างนี้ เราเป็นบ้าเอง อยู่ถูกฎิกระต๊อบเล็ก ๆ คือตามธรรมดาทำข้อวัตรปฏิบัตินี้เราเหมือนว่าเป็นหัวหน้าหมู่เพื่อนตลอดเวลา มันหากเป็นอย่างนั้น ข้อวัตรปฏิบัติ

เหมือนว่าเราออกหน้าตลอดเวลา เราไม่อ่อนข้อ เห็นว่าเป็นผู้ใหญ่เป็นเจ้าของอวาส โอัย ไม่นะเรา ฟังมาถึงเอาตอนแก่นี่ละ แต่ก่อนพระเณรมองทันเมื่อไร

วันนั้นเราเขียนหนังสืออะไรอยู่นะ ดูนานพิกาศิตพลาตไป โถ นี่มัน ๔ โมง ๒๐ นาทีแล้วนี่ ปูบปั๊บได้ไม้กวาดก็กวาดออกมาๆ ออกมาเห็นเณรอยู่นั้น เณรจรวดเรานี้แหละ ขึ้นอย่างแรงเลยนะ เรื่องความพร้อมเพรียงสามัคคี ถ้าให้เป็นตามกฎ ถ้าเราไม่เป็นบ้าเสียอย่างเดียว ก็เรียกว่าหมู่เพื่อนนี้เหลวไหลหมดทั้งวัดพูดง่ายๆ ไม่ดูกฎเกณฑ์ อันนี้เป็นของหยาบๆ ประกาศให้ได้ทราบทั่วกันแล้ว นี่มันของหยาบๆ มันฝันได้ยังไง มันขัดกันได้ยังไงถึงมาเป็นอย่างนี้ คือตามธรรมดาบ้ายสี่โมงปิดกวาด เรามันดูเหมือนได้เท่าไร ๓ โมง ๒๐ นาที ลงไม้กวาดขัดออกมาจนถึงนี้ ออกมาก็เห็นเณรจรวด เณรๆ แกคงรำคาญแก็เห็นเรากวาด...แก็เลยเอาไม้ตาดไปกวาด

เณรๆ พระวัดนี้มันตายกันหมดแล้วหรือ ใครจะกฐลาใครมันตายทั้งวัดนี้แล้ว ถึงเวลาทำไมไม่เห็นปิดกวาดมันเป็นอะไรวันนี้นะ นี่ยังไม่แล้วนะกลางคืนจะประชุมกันจะพีดกันใหญ่ๆ มันเรื่องเล็กน้อยเมื่อไร นี่ความหมายว่าถ้าเราถูกเข้าใจไหม ถ้าพวกนั้นพีดมันจะพีดกันกระเทือนไปทั้งวัดละคืนนั้น พอเณรตอบมา หือ ว่าไงเณร ไม่รู้จักเวลาล่าเวลาเป็นยังไง เคยรู้แล้วไม่ใช่หรือเวลาล่าเวลานะ มันฟังบ้าย ๓ โมง ๒๐ นาที หือขึ้นเลย เณรก็ซ้ำอีก มันนาฬิกาฟัง ๓ โมง ๒๐ นาที หือถ้างั้นหยุดๆ แนะเห็นไหมละ ปูบปั๊บหยุด ห้าม บอกอย่าให้พระมามันจะเป็นบ้ากันทั้งวัด เราจะไปแก้บ้าของเรา ก็เดินก๊กๆ กลับคืนเลย นั่นเห็นไหมละ

นี่ละเหตุผลธรรมดาธรรมเข้าใจไหม ใส่เปรียงๆ เหมือนจะกั๊ดจะฉีก พอว่าตัวเองพีดเท่านั้นละ หยุดๆ มันจะเป็นบ้ากันทั้งวัด เราจะไปแก้บ้าของเราปูบๆ เดินกลับเลย นั่นเห็นไหม นี่ละนักเหตุนักผลนักก็พานักอรรถนักธรรมต้องเป็นอย่างนั้น ต้องยอมรับเข้าใจไหม เณรคงจะหัวเราะ อาจจะไปเล่าให้พระฟังก็ได้เห็นเราเหมือนจะกั๊ดจะฉีกนั่นนะ ใส่เปรียงๆ พอเณรว่าฟังบ้าย ๓ โมง ๒๐ นาที เห อขึ้นเลย พอซ้ำขึ้นอีกที่สองแล้ว เลิกๆ หยุดๆ เราจะไปแก้บ้าเรา ปูบกลับเลย นั่น เณรคงจะไปเล่าให้พระฟังหัวเราะกันทั้งวัดละมัง ท่านอาจารย์เอาใหญ่แล้ว เอาใหญ่แล้วก็เอาใหญ่เจ้าของซี

นั่นละฟังซิธรรมดาธรรมเป็นอย่างนั้นนะ ต้องให้ตรงไปตรงมา จะไปมีเล่ห์เหลี่ยมไม่ได้ ธรรมต้องเป็นอย่างนั้น ถือว่าเราเป็นผู้ใหญ่ออกเล่ห์ออกเหลี่ยม เพื่อไว้คักดีศรีของตัวเอง ไม่เอาคักดีศรีอย่างนี้คักดีศรีผีบ้า เข้าใจไหม มันจะเป็นบ้ากันทั้งวัด สอนคนเป็นบ้าละซี นี่ละธรรมเป็นอย่างนั้น ตรงไปตรงมา ไม่ลิมกระทั่งทุกวันนี้ละ เณรจรวดมันเป็นต้นเหตุที่ชเนาบเณร พอมันบอกว่าบ้าย ๓ โมง ๒๐ เท่านั้น เห อขึ้นเลย เณรก็ซ้ำคำอีก หยุดๆ ขึ้นทันทีเลยเทียว อย่ามาปิดกวาดเดี๋ยวมันจะเป็นบ้ากันทั้งวัด

เราจะไปแก้บาเรา ปู้บออกกลับเลย ไปแก้บาตัวเอง เป็นอย่างนั้นละ นั้นละอาจารย์สอนคน

เราเป็นอย่างนั้นตลอดมานะ เราไม่เคยเอนเอียง ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก เพราะฉะนั้นจึงใส่เปรียงไปเลยเทียว อะไรก็ตามผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก จะไปหลบนั้นหลีกนี้ไม่ได้ ธรรมบ่งบอก อย่างที่มาเทศน์ให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ลำนวนทั้งหลายนี้เราก็ใช้เหมือนกันกับโลก การเทศน์ว่าการเหมือนพระทั้งหลายที่เทศน์ทั่วประเทศไทยเราก็เคยเทศน์มาแล้วทางด้านปริยัติ เทศน์เหมือนกันหมด เรียบไปธรรมดา เรียบๆ ธรรมดาๆ เราก็เคยเทศน์มาแล้ว ที่นี้พอมาออกปฏิบัตินี้ละ นี่ละที่มันเปลี่ยนไปหมด คือปฏิบัติเข้าไปมันรู้อย่างนี้จริงอย่างนี้ เราจะเลียงๆ ไม่ได้ผิดอันนี้ มันจริงอย่างนี้ รู้ตรงไหนเป็นอย่างนั้น เป็นความจริงอย่างนั้น ตายตัวแล้วแก้ไม่ได้ๆ เมื่อแก้ไม่ได้แล้วเป็นยังงี้ก็ต้องว่าไปตามนั้นๆ มันเลยตรงไปตรงมาเป็นชวานผ่าซากเข้าใจไหม

ที่เทศน์ทุกวันนี้เป็นอย่างนั้น คือเอาความจริงออกมาเลยๆ ไม่มีเล่ห์เหลี่ยมหลายสันพันคม ธรรมตรงไปตรงมาอย่างนั้น จะว่านิสัยหรืออะไรก็ตาม กิริยาอย่างนี้เลยติดมาตั้งแต่ออกปฏิบัติ จนกระทั่งหัวใจเต็มด้วยธรรมแล้ว ออกเต็มเหนี่ยวเป็นอย่างนั้นทั้งนั้นละ แต่ก่อนก็ไม่เคยเป็นนะอย่างนี้ มันมาเป็นจากได้หลักความจริงจากใจ ความจริงว่าเราจะไปพูดอย่างอื่นไม่ได้ ความจริงเป็นอย่างนี้เราจะเลียงไปนี้ไม่ได้ ไม่ได้ก็ต้องตรงตามความจริง มันตรงไปตรงมาก็เรียกว่าชวานผ่าซากเข้าใจไหม ความจริงตรงไปตามธรรมนั้นแหละ

นี่เราก็ไม่เคยใช้กิริยาอย่างนี้ ก็ใช้เวลาภาคปฏิบัตินี้ละ เวลามันรู้มันเห็นมันไม่ได้ เป็นอย่างที่ว่ากันนั้นนะ เลียบๆ เคียงๆ ไปอย่างนั้น ไม่ได้ตรงตามความจริง ถ้าไปถึงกิเลสจะได้หลบเสียหลักไปเสีย อันนี้ผางเลย พังเลยเซียว พังเลย เป็นอย่างนั้น ที่นี้เลยกลายเป็นโวหารอย่างนี้ขึ้นมากลุมทราบบัวอย่างนั้นนะ การพูดทั้งหมดนี้ไม่เป็นภัยต่อโลกเราพูดจริงๆ หัวใจของเราเป็นคุณต่อโลกครอบโลกธาตุจะว่าไง กิริยาที่ออกมาออกมาจากหัวใจอันนั้นเอง จะเผ็ดร้อนแผดเผาขนาดไหนก็ตาม เป็นกิริยาของธรรมชะล้างสิ่งสกปรกโสโครกหรือน้ำดับไฟๆ ไปตลอด ไม่มีพิษมีภัยออกมาจากกิริยาทั้งหมดทั้งเบานั้นเลย เป็นไปตามธรรมล้วนๆ นี่เรียกว่าธรรมสอนเรา

กิริยาที่เคยเทศน์ว่าการมาน้อย่างโลกทั้งหลายทั่วไป ความรู้สึกกับเรากับท่านทั้งหลายก็เหมือนๆ กัน เทศน์ก็ไปแบบเดียวกัน แต่เวลามาปฏิบัติความรู้อันนี้มันเกิดขึ้นจากภาคปฏิบัติละซีที่นี้ เวลาเกิดขึ้นมาเป็นอย่างนี้ เกิดขึ้นมาแล้วตายใจได้เลย ยอมรับเลยๆ ที่นี้เราจะเลียงอันนี้ไปไม่ได้ นั้นละก็ต้องไปตามนี้ๆ เทศน์จึงเป็นชวานผ่าซากไปตามนิสัยของกิเลสทั้งหลายเป็นอย่างนั้นนะ ถ้าเป็นธรรมแล้วยังถึงใจๆ

ยกตัวอย่างเช่น พ่อแม่ครูจารย์มันเทศน์ เต็ดเม็ดร้อนเท่าไร ๆ โหย ได้ยินเสียงท่านแผด
 ขึ้นที่ไหน ใครอยู่ที่ไหนก็ตามรุมมาเลยนะ รุมมา เอาละที่นี้ยอดธรรมขึ้นแล้ว นั่นเห็น
 ไหมล่ะ บอกยอดธรรม ไม่ได้ว่าเป็นพิษเป็นภัยอะไรเลย เสียงท่านแผดเป้งปังขึ้นมา
 กลางวัดก็ตามที่ไหนก็ตาม พระเณรจะรุมมาเลยมาฟัง นั่นละยอดธรรมออกแล้ว เวลา
 ท่านเด็ดอย่างนั้น โอ้ย มีแต่ธรรมล้วน ๆ ออกเลยนะ นี่ละผู้มุ่งธรรมแล้วก็ถึงใจ ๆ นั่น
 ละภาษาธรรมเป็นอย่างนั้น และยิ่งชุ่มเย็นนะได้ยินเสียงอรรถเสียงธรรมแบบนั้น ฟาด
 เปรี๊ยะลงมา เอ้า นี่ฝนจะตกแล้วหาอะไรมารองกันทีเลย เสียงท่านเปรี๊ยะ ๆ แต่ธรรมนั้น
 เหมือนน้ำฝนนะเย็นลงมาเลย

วันนี้เราจะไปธุระเสียก่อน ก็ไปส่งเคราะห์โรงพยาบาลละ ตอนบ่ายโน้นละท่าน
 สนองมา ท่านมาเครื่องบินตอนบ่าย ก็ประมาณบ่าย ๒ โมงหรือ ๓ โมง ท่านก็มาถึง
 และค่าถึงจะกลับ ท่านกลับเครื่องบินวันนั้น ที่นี้เวลานั้นก็คุยกันได้สะดวกสบายไม่ได้
 มากนะ ท่านกลับเครื่องบินก็รู้เวลาอยู่แล้วตอนค่า เราจึงไปตามวาระของเราได้
 สะดวกสบาย วันนี้จะไม่พูดอะไรมากนักละ พูดเท่านี้ละวันนี้

ดร.รัตนา ขออนุญาตกราบเรียนเกี่ยวกับเรื่องวิทยุเสียงธรรมเจ้าคะ ของอำเภอ
 สะเดา จังหวัดสงขลาคะ เมื่อวานเขาส่งข่าวมาว่า ได้เปลี่ยนจากรับโดยใช้อินเตอร์เน็ต
 มาเป็นรับโดยใช้จานดาวเทียม จานเล็ก ๆ นะเจ้าคะ รับจากแม่ข่ายใหญ่จากที่นี้เจ้าคะ
 แล้วก็เปิดได้ ๒๔ ชั่วโมง เสียงดังชัดเจนไปได้ไกล ถึงหาดใหญ่เจ้าคะ เพื่อให้คนใน
 อำเภอสะเดาและจังหวัดสงขลา รู้ว่ามีวิทยุเสียงธรรมของหลวงตา เขาก็มีการแข่งขัน
 กีฬาของนักเรียนเจ้าคะ แล้วโรงเรียนนี้เขาก็เลยเอาป้ายโฆษณาขึ้นไปติดเอาไว้เจ้าคะ
 บอกว่ามีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน FM.๑๐๓.๗๕ แล้วก็ www.luangta.com เพื่อว่า
 คนที่สนใจจะได้ทราบโดยทั่วกันเจ้าคะ เวลาที่มีกีฬาของโรงเรียนเจ้าคะ

หลวงตา เอ้อ ดีแล้ว ๆ ธรรมะจะได้ค่อยกระจายออกไป นี่ละเข้ากันได้กับเราที่
 ประกาศออกกว่าจะเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย ในการอุ้มชาติไทยของเราที่กำลังจะจมลงใน
 ทะเลหลวง เราก็ทราบทันทีเลยในหัวใจของเรา เอ้อ คราวนี้ละคราวธรรมจะได้กระจาย
 ออก ส่วนวัตถุดิบทั้งหลายที่จะนำมาสู่ชาติบ้านเมืองเรานี้เปิดเผยรู้กันทั่วหน้า แต่
 ธรรมนี้ยังไม่รู้กัน จะทราบกันคราวนี้แหละ ก็ออกแล้วนี่ เรื่องวัตถุดิบอะไรก็ระงับไป
 แล้ว แต่ธรรมไม่ระงับนะยังกระจายออกไป นี่เข้ากันได้แล้ว กับเราคิดไว้ใครคิดเมื่อไร
 เราคิดเรียบร้อยแล้วมันก็ออก ไปที่ไหนเทศน์ที่นั่น ๆ เรื่อย จากนั้นคำเทศน์เหล่านั้นก็
 ย้อนเข้ามาเป็นเทป ออกจากเทปแล้วก็เข้าวิทยุ กระจายออกไปอีก

เราจะไปธุระเสียก่อนวันนี้ไม่อยู่นาน เพราะตอนบ่ายจะรอรับท่านสนองมา มา
 ให้ทันเวลาพอดี เวลากลับของท่านก็ว่าเครื่องบินเที่ยวค่า ท่านก็จะมาประมาณบ่าย ๒

หรือ ๓ โมง เราก็กลับมาถึงพอดี เราระยะเวลาไว้พอดี นี่ก็ช่วยโลก แหมช่วยจริงๆ นะโลก ช่วยเอาจนไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัว ทุกอย่างอยู่นี้หมด อยากจะพูดเต็มเหนี่ยวว่า วัดไหนนะจะเป็นอย่างวัดป่าบ้านตาด ทัวประเทศไทยเราอยากถามว่าขึ้นนะ การเสียสละไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวเลยวัดนี้ มากด้วย วัตถุประสงค์ของเข้ามา มากเท่าไรออกหมดๆ อย่างนี้ๆ ก็จะออกไป เขาก็มาพวกโรงพยาบาล เขามาในโกดังนี้ได้ไปทุกคันๆ ตามที่กำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว ที่นี้เรามีโอกาสพิเศษเราก็ไปช่วยโรงโหลนที่ซอกแซก ซิกแซ็กเรามากจะไปอย่างนั้น ถ้าเขามากแล้วแต่เขาจะมา แต่ส่วนเราไป เราจะหาจุดสำคัญๆ ไปตามจุดที่จำเป็นจริงๆ จุดอย่างนั้นบางที่เขาไม่มากก็มี เอาละให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz